

č. 8156.

Vojenské věci: Aktivní poměr vojenského gážisty, který byl ustanoven v civ. službě státní, mění se ex lege v poměr záložní nastoupením civ. služby státní.

(Nález ze dne 7. října 1929 č. 3148/28.)

Prejudikatura: Boh. A 6009/26.

Věc: Dr. J. K. v U. proti ministerstvu národní obrany stran nároku na výslužné.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Na základě nál. Boh. A 6009/26 vydalo mno o st-lově žádosti z 30. března 1925 rozhodnutí nyní naříkané tohoto obsahu: »Podle § 26 služ. předpisu A—49 překládají se akt. důstojníci, kteří vstoupili do civ. stát. služby, dnem, kdy civ. státní službu nastoupili, do zálohy. Mění se tedy akt. poměr takového důstojníka v poměr v záloze od toho okamžiku, kdy civ. státní služby nastoupil. Vzhledem k tomu nelze Váš nárok na zaopatřovací požitky ode dne 18. dubna 1924, kdy přijat jste byl definitivně do civ. státní služby, posuzovati podle předpisů platných pro důstojníky z povolání, nýbrž toliko pro důstojníky v záloze. Podle § 21 zák. č. 76/22 nemáte však jako důstojník v záloze, vykonávající civ. státní službu, nároku na voj. zaopatřovací požitky«.

St-l namítá proti tomu, že na jeho případ nelze použití ustanovení § 26 služ. předpisu A-49 a tudíž ani § 21 zák. č. 76/22, poněvadž, pozbyv způsobilosti k veškerým službám vojenským, nemohl býti ani důstojníkem v záloze, takže jej také žal. min. ani do zálohy nepřeložilo, nýbrž výnosem z 20. dubna 1925 pro nezpůsobilost k voj. službě z branné moci propustilo, a že ustanovení cit. § 21 nelze na něho také již proto použít, poněvadž způsobilosti ke službě voj. nepozbyl, jak § 21 předpokládá, jako důstojník v záloze, nýbrž jako důstojník z povolání.

Námítka první je lichá.

St-l, ačkoli byl uznán k voj. službě nezpůsobilým, byl ve své žádosti z 28. března 1920 do čl. činné služby voj. přijat, ji konal a tedy důstojníkem z povolání zůstal. Nebyl-li tedy až do nastoupení civ. služby státní z důvodu oné nezpůsobilosti do výslužby přeložen, — a toho se do té doby nedomáhal, — nebylo překážky, proč by nebyl mohl býti jeho akt. poměr služ. změněn ve služ. poměr záložní.

Podle ustanovení § 26 služ. předpisů A-49 nastává zánik služ. poměru aktivního jeho změnou ve služ. poměr záložní ex lege již nastoupením civ. služby státní, a to ode dne nastoupení služby této, jak nss v nál. ze dne 7. dubna 1927 č. 7138/27 vyslovil.

*) Příslušný odstavec nál. toho zní:

§ 26 voj. knihy A-49 stanoví, že aktivní důstojníci, kterým byla propůjčena civilní státní služba, se překládají do zálohy tím dnem, kdy civilní státní službu nastoupili.

Z tohoto znění § 26 jde najevo, že aktivní poměr (poměr v činné službě) se u vojenského gážisty mění v poměr v záloze již od toho okamžiku, kdy dotčený gážista civilní státní službu skutečně nastoupil.

Žal. ministerstvo nevydalo sice deklaratorního aktu, jímž by se st-1 i formálně do zálohy překládal, nýbrž vzhledem k jeho nezpůsobilosti k voj. službě propustilo jej přímo z branné moci, ale poněvadž se toto propuštění stalo výslovně až ke dni 1. května 1925, nebylo jím nic změněno na skutečnosti, že st-1 byl od 18. dubna 1924, kdy civ. službu státní nastoupil, ex lege ve služ. poměru záložním až právě do dne 1. května 1925. Za přeložení do výslužby, a sice podle §§ 2 a 3 voj. zaopatř. zák. č. 76/22, žádal st-1 podáním z 30. března 1925, tedy v době, kdy byl ve služ. poměru záložním. Pojal tedy žal. úřad tuto jeho žádost právem jako žádost podanou důstojníkem záložním a právem tedy neposuzoval ji podle předpisů §§ 2 a 3 zák. č. 76/22, jichž použití se st-1 svým podáním z 30. března 1925 domáhal, když nárok na přeložení do výslužby podle §§ 2 a 3 poskytuje zákon č. 76/22 pouze gážistům z povolání, a nikoli gážistům v záloze. Posuzoval tedy žal. úřad st-lovu žádost za přeložení do výslužby právem podle předpisů platných pro gážisty záložní.

Své zamítavé rozhodnutí opřel úřad o ustanovení § 21 zák. č. 76/22, jenž odepírá záložním gážistům k voj. službě neschopným a v civ. službě státní se nalézajícím nárok na voj. zaopatř. požitky (mimo přídavek za zranění), jestliže nepozbyli způsobilosti k civ. službě té, anebo jestliže službu tu přece dále konají, ačkoliv jejich nezpůsobilost k ní byla patřičně prokázána. Ustanovení tohoto dovolal se žal. úřad právem, poněvadž st-1 žádal o přiznání voj. požitků zaopatř. již jako důstojník v záloze, a poněvadž § 21 je ustanovením speciálním, odpírajícím nárok na voj. zaopatř. požitky za předpokladů tam stanovených záložním gážistům vůbec, tedy bez rozdílu, vznikla-li neschopnost ke službě vojenské v jejich dřívějším poměru aktivním či teprve v poměru záložním.

Proto bylo zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou. — —

Č. 8157.

Zaměstnanci veřejní. — Vojenské věci: O převodu voj. gážisty postupové skupiny V. do platů podle zák. č. 103/26 — věta jako při Boh. A 8155/29.

(Nález ze dne 7. října 1929 č. 17.967/28.)

V ě c: František P. v B. proti ministerstvu národní obrany o převod do platů dle zák. č. 103/26.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-1, jenž byl dnem 2. prosince 1921 jmenován štábním kapitánem ve IV. postupové skupině, jenž se však nalézal v této hodnosti dne 1. ledna 1926 jako důstojník technické zbrojní služby v V. postupové skupině, obdržel při převodu do platů dle plat. zák. č. 103/26 ke dni 1. ledna 1926 služ. plat podle služ. třídy III. Jeho žádosti ze 7. července 1927, aby byl zařazen do II. místo do III. služ. třídy, poněvadž má vyšší průmyslovou školu s maturitní zkouškou a druhý ročník